

REGULAMENTUL (UE) 2020/873 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**din 24 iunie 2020****de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 575/2013 și (UE) 2019/876 în ceea ce privește anumite ajustări ca răspuns la pandemia de COVID-19**

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene ⁽¹⁾,având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽²⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾ stabilește, împreună cu Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁵⁾, cadrul de reglementare prudențială pentru instituțiile de credit și firmele de investiții (denumite în continuare „instituțiile”) care își desfășoară activitatea în Uniune. Adoptat în urma crizei financiare din perioada 2007-2008 și bazat în mare parte pe standardele internaționale convenite în 2010 de Comitetul de la Basel pentru supraveghere bancară (BCBS), cunoscut drept cadrul Basel III, acest cadru de reglementare prudențială a contribuit la creșterea rezilienței instituțiilor care își desfășoară activitatea în Uniune și la o pregătire mai bună a acestora pentru a face față eventualelor dificultăți, inclusiv dificultăților cauzate de posibile crize viitoare.
- (2) De la intrarea sa în vigoare, Regulamentul (UE) nr. 575/2013 a fost modificat de mai multe ori pentru a aborda deficiențele rămase în cadrul de reglementare prudențială și pentru a pune în aplicare unele elemente restante ale reformei globale a serviciilor financiare care sunt esențiale pentru a asigura reziliența instituțiilor. Printre modificările respective, Regulamentul (UE) 2017/2395 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁶⁾ a introdus în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 măsuri tranzitorii pentru diminuarea impactului asupra fondurilor proprii al introducerii Standardului Internațional de Raportare Financiară – Instrumente financiare (IFRS 9). Regulamentul (UE) 2019/630 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁷⁾ a introdus în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 o cerință privind acoperirea minimă a pierderilor pentru expunerile neperformante, așa-numitul mecanism de protecție prudențial.

⁽¹⁾ JO C 180, 29.5.2020, p. 4.

⁽²⁾ Avizul din 10 iunie 2020 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 18 iunie 2020 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 24 iunie 2020.

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

⁽⁵⁾ Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

⁽⁶⁾ Regulamentul (UE) 2017/2395 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2017 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește măsurile tranzitorii pentru diminuarea impactului asupra fondurilor proprii al introducerii IFRS 9 și pentru tratamentul expunerilor mari al anumitor expuneri din sectorul public denumite în moneda națională a oricărui stat membru (JO L 345, 27.12.2017, p. 27).

⁽⁷⁾ Regulamentul (UE) 2019/630 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2019 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește acoperirea minimă a pierderilor pentru expunerile neperformante (JO L 111, 25.4.2019, p. 4).

- (3) În plus, Regulamentul (UE) 2019/876 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁸⁾ a introdus în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 unele dintre elementele finale ale cadrului Basel III. Elementele respective includ, printre altele, o nouă definiție a indicatorului efectului de levier și un amortizor pentru indicatorul efectului de levier, ambele împiedicând instituțiile să sporească în mod excesiv efectul de levier, precum și dispoziții pentru tratamentul prudențial mai favorabil pentru anumite programe informatice și pentru tratamentul mai favorabil pentru anumite împrumuturi garantate cu pensii sau salarii, un factor de sprijinire revizuit pentru împrumuturile acordate întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri) (denumit în continuare „factorul de sprijinire a IMM-urilor”), precum și o nouă ajustare a cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de credit pentru expunerile față de entități care operează sau finanțează structuri fizice sau facilități, sisteme și rețele care oferă sau sprijină servicii publice esențiale (denumit în continuare „factorul de sprijinire a infrastructurii”).
- (4) Șocul economic grav cauzat de pandemia de COVID-19 și măsurile excepționale de limitare a răspândirii acesteia au avut un impact major asupra economiei. Întreprinderile se confruntă cu perturbări ale lanțurilor de aprovizionare, închideri temporare și reducerea cererii, iar gospodăriile se confruntă cu situații de șomaj și o scădere a veniturilor. Autoritățile publice de la nivelul Uniunii și al statelor membre au luat măsuri decisive pentru a sprijini gospodăriile și întreprinderile solvabile să facă față încetirii grave, dar temporare, a activității economice și deficitului de lichidități aferent.
- (5) Instituțiile vor avea un rol-cheie în contribuția la redresare. În același timp, ele sunt susceptibile să fie afectate de înrăutățirea situației economice. Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea bancară europeană) (ABE) instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁹⁾, Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe) (ESMA) instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁰⁾ și autoritățile competente le-au acordat instituțiilor măsuri temporare de sprijin operațional, precum și sub formă de capital și de lichidități, pentru a se asigura că instituțiile își pot îndeplini în continuare rolul de finanțare a economiei reale în ciuda contextului mai dificil. În special, Comisia, Banca Centrală Europeană și ABE au oferit clarificări privind aplicarea flexibilității prevăzute deja în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 prin intermediul unor interpretări și orientări referitoare la aplicarea cadrului prudențial în contextul COVID-19. Printre astfel de orientări se numără și comunicarea interpretativă a Comisiei din 28 aprilie 2020 privind aplicarea cadrelor contabile și prudențiale pentru facilitarea creditării bancare în UE – Sprijinirea întreprinderilor și a gospodăriilor în contextul COVID-19. Ca reacție la pandemia de COVID-19, BCBS a acordat, de asemenea, o anumită flexibilitate în ceea ce privește aplicarea standardelor internaționale.
- (6) Este important ca instituțiile să își utilizeze capitalul acolo unde este cel mai necesar, iar cadrul de reglementare al Uniunii facilitează acest lucru, asigurându-se în același timp că instituțiile acționează cu prudență. În plus față de flexibilitatea prevăzută deja în normele existente, modificările punctuale ale Regulamentelor (UE) nr. 575/2013 și (UE) 2019/876 ar asigura interacțiunea armonioasă a cadrului de reglementare prudențială cu diferitele măsuri care abordează pandemia de COVID-19.
- (7) Circumstanțele extraordinare ale pandemiei de COVID-19 și amploarea fără precedent a provocărilor au determinat apeluri pentru luarea unor măsuri imediate care să asigure că instituțiile au posibilitatea de a canaliza în mod concret fondurile către întreprinderi și gospodării și pentru a atenua șocul economic cauzat de pandemia de COVID-19.
- (8) Garanțiile furnizate în contextul pandemiei de COVID-19 de guvernele naționale sau de alte entități publice care sunt considerate ca având o bonitate financiară în egală măsură conform abordării standardizate privind riscul de credit prevăzute în partea a treia a Regulamentului (UE) nr. 575/2013, sunt comparabile în ceea ce privește efectele lor de diminuare a riscului cu garanțiile oferite de agențiile oficiale de creditare a exportului, astfel cum se menționează la articolul 47c din Regulamentul (UE) nr. 575/2013. Prin urmare, este justificat ca cerințele privind acoperirea minimă pentru expunerile neperformante care beneficiază de garanții acordate de guvernele naționale sau de alte entități publice să fie aliniate cu cerințele pentru expunerile neperformante care beneficiază de garanții acordate de agenții oficiale de creditare a exportului.

⁽⁸⁾ Regulamentul (UE) 2019/876 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2019 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește indicatorul efectului de levier, indicatorul de finanțare stabilă netă, cerințele privind fondurile proprii și pasivele eligibile, riscul de credit al contrapărții, riscul de piață, expunerile față de contrapărți centrale, expunerile față de organisme de plasament colectiv, expunerile mari și cerințele referitoare la raportare și la publicarea informațiilor, și a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 150, 7.6.2019, p. 1).

⁽⁹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

⁽¹⁰⁾ Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

- (9) În contextul pandemiei de COVID-19, au apărut dovezi potrivit cărora posibilitatea de a exclude temporar anumite expuneri față de băncile centrale din calculul indicatorului de măsurare a expunerii totale a unei instituții, astfel cum se prevede la articolul 429a din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2019/876, s-ar putea dovedi esențială într-o situație de criză. Cu toate acestea, puterea discreționară de a exclude astfel de expuneri devine aplicabilă doar la 28 iunie 2021. Prin urmare, înainte de această dată, autoritățile competente nu ar avea posibilitatea de a utiliza instrumentul respectiv pentru a aborda creșterea expunerilor față de băncile centrale care se preconizează că va apărea ca urmare a măsurilor de politică monetară aplicate pentru atenuarea impactului economic al pandemiei de COVID-19. Mai mult, eficacitatea acestui instrument pare să fie afectată de flexibilitatea redusă care rezultă din mecanismul de compensare asociat unor astfel de excluderi temporare, care ar limita capacitatea instituțiilor de a spori expunerile față de băncile centrale într-o situație de criză. Acest lucru ar putea forța, în cele din urmă, o instituție să își reducă nivelul de creditare a gospodăriilor și a întreprinderilor. Prin urmare, pentru a se evita eventualele consecințe nedorite legate de mecanismul de compensare și a se asigura eficacitatea acestei excluderi în cazul unor eventuale șocuri și crize viitoare, mecanismul de compensare ar trebui modificat. În plus, pentru a se asigura disponibilitatea acestei puteri discreționare pe durata actualei pandemii de COVID-19, posibilitatea de a exclude temporar anumite expuneri față de băncile centrale ar trebui să fie deja disponibilă înainte ca cerința privind indicatorul efectului de levier prevăzută la articolul 92 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 să devină aplicabilă la 28 iunie 2021. Până la aplicarea dispozițiilor modificate privind calcularea indicatorului efectului de levier introduse prin Regulamentul (UE) 2019/876, articolul 429a ar trebui să se aplice în continuare astfel cum a fost introdus prin Regulamentul delegat (UE) 2015/62 al Comisiei ⁽¹¹⁾.
- (10) În 2017, BCBS a revizuit calculul valorii expunerii pentru indicatorul efectului de levier al achizițiilor și vânzărilor standard care urmează a fi decontate, pentru a se asigura că tratamentul reflectă în mod corespunzător efectul de levier inerent asociat acestor tranzacții și că posibilele diferențe contabile nu afectează calculul între instituțiile cu poziții comparabile. În Uniune, revizuirea a fost introdusă prin Regulamentul (UE) 2019/876. Cu toate acestea, acest tratament mai favorabil devine aplicabil doar la 28 iunie 2021. Prin urmare, având în vedere că calculul revizuit ar reflecta efectul de levier real al unei tranzacții într-un mod mai adecvat și, în același timp, ar spori capacitatea unei instituții de a acorda împrumuturi și de a absorbi pierderi în contextul pandemiei de COVID-19, instituțiile ar trebui să aibă deja posibilitatea de a aplica temporar calculul revizuit înainte ca dispoziția introdusă prin Regulamentul (UE) 2019/876 să devină aplicabilă tuturor instituțiilor din Uniune.
- (11) De la 1 ianuarie 2018, IFRS 9 se aplică multor instituții care își desfășoară activitatea în Uniune. În conformitate cu standardele internaționale adoptate de BCBS, Regulamentul (UE) 2017/2395 a introdus în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 măsuri tranzitorii menite să atenueze impactul negativ potențial semnificativ asupra fondurilor proprii de nivel 1 de bază ale instituțiilor rezultat din contabilizarea în conformitate cu IFRS 9 a pierderilor de credit așteptate.
- (12) Aplicarea IFRS 9 în timpul încetinerii creșterii economice cauzate de pandemia de COVID-19 ar putea duce la o majorare bruscă semnificativă a provizioanelor pentru pierderile de credit așteptate, deoarece, pentru multe expuneri, ar putea fi necesar să se calculeze pierderile așteptate pe durata lor de viață. BCBS, ABE și ESMA au clarificat faptul că se așteaptă din partea instituțiilor ca acestea să nu aplice în mod mecanic abordările lor existente privind pierderile de credit așteptate în situații excepționale cum ar fi pandemia de COVID-19, ci să utilizeze în schimb flexibilitatea inerentă IFRS 9, de exemplu, pentru a acorda importanța cuvenită tendințelor economice pe termen lung. La 3 aprilie 2020, BCBS a decis aplicarea unei flexibilități sporite în ceea ce privește punerea în aplicare a măsurilor tranzitorii care asigură un impact progresiv al IFRS 9. Pentru a limita eventuala volatilitate a capitalului reglementat care ar putea apărea în cazul în care pandemia de COVID-19 va duce la o creștere semnificativă a provizioanelor pentru pierderile de credit așteptate, este necesar să se prelungească aplicabilitatea dispozițiilor tranzitorii și în dreptul Uniunii.
- (13) Pentru a atenua impactul potențial pe care o majorare bruscă a provizioanelor pentru pierderile de credit așteptate l-ar putea avea asupra capacității instituțiilor de a acorda împrumuturi clienților în perioadele în care acestea sunt cele mai necesare, măsurile tranzitorii ar trebui să fie prelungite cu doi ani, iar instituțiilor ar trebui să li se permită să readauge integral la fondurile lor proprii de nivel 1 de bază orice majorare a noilor provizioane pentru pierderile de credit așteptate pe care o recunosc în 2020 și 2021 pentru activele lor financiare care nu sunt depreciate. Respectivile modificări ar acorda un sprijin suplimentar în fața impactului pandemiei de COVID-19 asupra unei eventuale creșteri a nevoilor instituțiilor de a constitui provizioane în conformitate cu IFRS 9, menținându-se, în același timp, măsurile tranzitorii pentru cuantumul pierderilor de credit așteptate stabilite înainte de pandemia de COVID-19.

⁽¹¹⁾ Regulamentul delegat (UE) 2015/62 al Comisiei din 10 octombrie 2014 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește indicatorul efectului de levier (JO L 11, 17.1.2015, p. 37).

- (14) Instituțiile care au decis anterior să utilizeze sau să nu utilizeze măsurile tranzitorii ar trebui să poată reveni asupra acestei decizii oricând în cursul noii perioade de tranziție, sub rezerva aprobării prealabile din partea autorității lor competente. Autoritatea competentă ar trebui să se asigure că astfel de reveniri nu sunt motivate de considerente legate de arbitrajul de reglementare. Ulterior și sub rezerva unei aprobări prealabile din partea autorității competente, instituțiile ar trebui să aibă posibilitatea de a decide să înceteze să utilizeze dispozițiile tranzitorii.
- (15) Impactul extraordinar al pandemiei de COVID-19 este observat și în ceea ce privește nivelurile extreme de volatilitate de pe piețele financiare, care, împreună cu starea de incertitudine, duc la randamente crescute pentru datoria publică, care, la rândul lor, generează pierderi nerealizate din deținerile de datorie publică ale instituțiilor. Pentru a se atenua impactul negativ considerabil al volatilității piețelor datoriei administrației centrale în timpul pandemiei de COVID-19 asupra capitalului reglementat al instituțiilor și, prin urmare, asupra capacității instituțiilor de a acorda împrumuturi clienților, ar trebui restabilit un filtru prudențial temporar care ar neutraliza acest impact.
- (16) Instituțiile sunt obligate să efectueze zilnic o testare ex-post a modelelor lor interne pentru a evalua dacă aceste modele generează suficiente cerințe de capital pentru a absorbi pierderile din portofoliul de tranzacționare. Dacă numărul de rezultate nesatisfăcătoare la testarea ex-post, cunoscute și sub numele de „depășiri”, este mai mare de un anumit număr pe an, situația ar duce la aplicarea unui multiplicator cantitativ suplimentar pentru cerințele de fonduri proprii pentru riscul de piață calculat prin utilizarea modelelor interne. Cerința privind testarea ex-post este extrem de prociclică într-o perioadă de volatilitate extremă precum cea cauzată de pandemia de COVID-19. Ca urmare a crizei, multiplicatorul cantitativ al riscului de piață aplicat modelelor interne a crescut în mod semnificativ. Deși cadrul Basel III pentru riscul de piață permite autorităților competente să reducă impactul unor astfel de evenimente extraordinare în modelele interne de risc de piață, o astfel de putere discreționară în materie de supraveghere nu este pe deplin disponibilă în temeiul Regulamentului (UE) nr. 575/2013. Prin urmare, ar trebui introdusă o flexibilitate suplimentară pentru ca autoritățile competente să atenueze efectele negative ale volatilității extreme a pieței, observate în timpul pandemiei de COVID-19, în vederea excluderii depășirilor care au avut loc între 1 ianuarie 2020 și 31 decembrie 2021 și care nu sunt rezultatul unor deficiențe din cadrul modelelor interne. Pe baza experienței acumulate în urma pandemiei de COVID-19, Comisia ar trebui să evalueze dacă o astfel de flexibilitate ar trebui să fie pusă la dispoziție și în timpul episoadelor viitoare de volatilitate extremă a pieței.
- (17) În martie 2020, Grupul guvernatorilor băncilor centrale și al directorilor organismelor de supraveghere a revizuit calendarul de punere în aplicare a elementelor finale ale cadrului Basel III. În timp ce majoritatea elementelor finale nu au fost încă transpuse în dreptul Uniunii, cerința privind amortizorul pentru indicatorul efectului de levier în cazul instituțiilor de importanță sistemică globală a fost deja transpusă prin modificările introduse prin Regulamentul (UE) 2019/876. Prin urmare, pentru a se asigura condiții de concurență echitabile la nivel internațional pentru instituțiile care sunt stabilite în Uniune și care își desfășoară activitatea și în afara Uniunii, data de aplicare a cerinței privind amortizorul pentru indicatorul efectului de levier prevăzută în regulamentul menționat ar trebui amânată cu un an, până la 1 ianuarie 2023. În condițiile în care aplicarea cerinței privind amortizorul pentru indicatorul efectului de levier ar fi amânată, în perioada de amânare nu ar exista nici consecințe rezultate din neîndeplinirea cerinței respective, astfel cum se prevede la articolul 141c din Directiva 2013/36/UE, nici restricția aferentă privind distribuirile stabilită la articolul 141b din directiva respectivă.
- (18) În ceea ce privește împrumuturile acordate de instituțiile de credit pensionarilor sau salariaților care au un contract permanent cu condiția transferului necondiționat al unei părți a pensiei sau a salariului debitorului către instituția de credit respectivă, articolul 123 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2019/876 pentru a permite tratamentul mai favorabil al unor astfel de împrumuturi. Aplicarea unui astfel de tratament în contextul pandemiei de COVID-19 ar stimula instituțiile să acorde mai multe împrumuturi salariaților și pensionarilor. Prin urmare, este necesar să se devanseze data de aplicare a acestei dispoziții, astfel încât aceasta să poată fi utilizată deja de instituții în timpul pandemiei de COVID-19.
- (19) Întrucât factorul de sprijinire a IMM-urilor și factorul de sprijinire a infrastructurii permit un tratament mai favorabil al anumitor expuneri față de IMM-uri și infrastructură, aplicarea lor în contextul pandemiei de COVID-19 ar stimula instituțiile să sporească acordarea împrumuturilor, atât de necesare. Prin urmare, este necesar să se devanseze data de aplicare a celor doi factori de sprijinire, astfel încât aceștia să poată fi utilizați deja de instituții în timpul pandemiei de COVID-19.
- (20) Tratamentul prudențial al anumitor programe informatice a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2019/876 pentru a sprijini și mai mult tranziția către un sector bancar mai digitalizat. În contextul adoptării accelerate a serviciilor digitale ca o consecință a măsurilor publice adoptate pentru combaterea pandemiei de COVID-19, data aplicării modificărilor respective ar trebui devansată.

- (21) Finanțarea publică prin emiterea de obligațiuni de stat denumite în moneda națională a unui alt stat membru ar putea fi necesară pentru sprijinirea măsurilor de combatere a consecințelor pandemiei de COVID-19. Pentru a se evita constrângerile nejustificate asupra instituțiilor care investesc în astfel de obligațiuni, este oportun să se reintroducă dispoziții tranzitorii pentru expunerile față de administrații centrale și bănci centrale atunci când respectivele expuneri sunt denumite în moneda națională a unui alt stat membru în ceea ce privește tratamentul acestor expuneri conform cadrului riscului de credit și să se prelungească dispozițiile tranzitorii cu privire la tratamentul acestor expuneri conform limitelor expunerilor mari.
- (22) În contextul circumstanțelor excepționale generate de pandemia de COVID-19, se așteaptă din partea părților interesate să contribuie la eforturile de redresare. ABE, Banca Centrală Europeană și alte autorități competente au emis recomandări destinate instituțiilor în vederea suspendării plăților de dividende și a răscumpărării acțiunilor pe durata pandemiei de COVID-19. Pentru a asigura punerea în aplicare consecventă a unor astfel de recomandări, autoritățile competente ar trebui să facă uz pe deplin de competențele lor de supraveghere, inclusiv de competențele de a impune restricții obligatorii asupra distribuirilor către instituții sau limitări asupra remunerațiilor variabile, după caz, în conformitate cu Directiva 2013/36/UE. Pe baza experienței acumulate în urma pandemiei de COVID-19, Comisia ar trebui să evalueze dacă ar trebui să fie conferite competențe coercitive suplimentare autorităților competente pentru a impune restricții asupra distribuirilor în circumstanțe excepționale.
- (23) Întrucât obiectivul prezentului regulament, și anume maximizarea capacității instituțiilor de a acorda împrumuturi și de a absorbi pierderile legate de pandemia de COVID-19, asigurându-se în același timp reziliența continuă a acestor instituții, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea și efectele sale, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestui obiectiv.
- (24) Pentru ca măsurile extraordinare de sprijin adoptate pentru atenuarea impactului pandemiei de COVID-19 să reușească pe deplin să mențină o reziliență sporită a sectorului bancar și să stimuleze instituțiile să continue acordarea de împrumuturi, este necesar ca efectul de atenuare al acestor măsuri să se reflecte imediat în modul de stabilire a cerințelor de capital reglementat. Luând în considerare caracterul urgent al acestor ajustări ale cadrului de reglementare prudențială, prezentul regulament ar trebui să intre în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
- (25) Având în vedere urgența impusă de circumstanțele excepționale cauzate de pandemia de COVID-19, s-a considerat adecvat să se prevadă o excepție de la termenul de opt săptămâni menționat la articolul 4 din Protocolul nr. 1 privind rolul parlamentelor naționale în Uniunea Europeană, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană, la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și la Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice.
- (26) Prin urmare, Regulamentele (UE) nr. 575/2013 și (UE) 2019/876 ar trebui modificate în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Modificarea Regulamentului (UE) nr. 575/2013

Regulamentul (UE) nr. 575/2013 se modifică după cum urmează:

- La articolul 47c alineatul (4), teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Prin derogare de la alineatul (3) din prezentul articol, următorii factori se aplică părții unei expuneri neperformante garantate sau asigurate de o agenție oficială de creditare a exportului ori garantate sau contragarantate de către un furnizor de protecție eligibil menționat la articolul 201 alineatul (1) literele (a)-(e), expuneri negarantate care ar primi o pondere de risc de 0 % în temeiul părții a treia titlul II capitolul 2:”.
- La articolul 114, alineatul (6) se elimină.
- La articolul 150 alineatul (1) primul paragraf litera (d), punctul (ii) se înlocuiește cu următorul text:

„(ii) expunerile față de administrațiile centrale și față de băncile centrale primesc o pondere de risc de 0 % în temeiul articolului 114 alineatul (2) sau alineatul (4);”.

4. Articolul 429a, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2019/876, se modifică după cum urmează:
- (a) la alineatul (1) litera (n), teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:
- „(n) următoarele expuneri față de banca centrală a instituției, sub rezerva condițiilor stabilite la alineatele (5) și (6):”;
- (b) alineatul (5) se modifică după cum urmează:
- (i) teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:
- „Instituțiile pot exclude expunerile enumerate la alineatul (1) litera (n) dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:”;
- (ii) se adaugă următorul punct:
- „(c) autoritatea competentă a instituției a stabilit, după consultarea băncii centrale relevante, data la care se consideră că au început circumstanțele excepționale și a anunțat public data respectivă; data respectivă se stabilește la sfârșitul unui trimestru.”;
- (c) la alineatul (7), definițiile termenilor „EM_{LR}” și „CB” se înlocuiesc cu următorul text:
- „EM_{LR} = indicatorul de măsurare a expunerii totale a instituției, astfel cum este calculat în conformitate cu articolul 429 alineatul (4), inclusiv expunerile excluse în conformitate cu alineatul (1) litera (n) din prezentul articol, la data menționată la alineatul (5) litera (c) din prezentul articol; și
- CB = valoarea totală medie zilnică a expunerilor instituției față de banca sa centrală, calculată pentru întreaga perioadă de aplicare a rezervelor minime obligatorii a băncii centrale imediat anterioară datei menționate la alineatul (5) litera (c), care sunt eligibile pentru a fi excluse în conformitate cu alineatul (1) litera (n).”
5. Articolul 467 se elimină.
6. Articolul 468 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 468

Tratamentul temporar al câștigurilor și al pierderilor nerealizate rezultate din evaluarea la valoarea justă prin alte elemente ale rezultatului global, ținând seama de pandemia de COVID-19

(1) Prin derogare de la articolul 35, în perioada 1 ianuarie 2020-31 decembrie 2022 (denumită în continuare «perioada de tratament temporar»), instituțiile pot elimina din calculul elementelor de fonduri proprii de nivel 1 de bază cuantumul A, determinat în conformitate cu următoarea formulă:

$$A = a \cdot f$$

unde:

- a = cuantumul câștigurilor și al pierderilor nerealizate acumulate de la 31 decembrie 2019 înscrise în secțiunea bilanțului «Modificări la valoarea justă ale instrumentelor de datorie evaluate la valoarea justă prin alte elemente ale rezultatului global», care corespund expunerilor față de administrațiile centrale, administrațiile regionale sau autoritățile locale menționate la articolul 115 alineatul (2) din prezentul regulament, și față de entitățile din sectorul public menționate la articolul 116 alineatul (4) din prezentul regulament, cu excepția activelor financiare care sunt depreciate, astfel cum sunt definite în apendicele A la Anexa la Regulamentul (CE) nr. 1126/2008 al Comisiei (denumită în continuare «Anexa referitoare la IFRS 9»); și
- f = factorul aplicabil pentru fiecare an de raportare din perioada de tratament temporar în conformitate cu alineatul (2).
- (2) Instituțiile aplică următorii factori f pentru a calcula cuantumul A menționat la alineatul (1):
- (a) 1 în perioada 1 ianuarie 2020-31 decembrie 2020;
- (b) 0,7 în perioada 1 ianuarie 2021-31 decembrie 2021;
- (c) 0,4 în perioada 1 ianuarie 2022-31 decembrie 2022.

(3) Atunci când o instituție decide să aplice tratamentul temporar prevăzut la alineatul (1), aceasta informează autoritatea competentă cu privire la decizia sa cu cel puțin 45 de zile înainte de data de transmitere pentru raportarea informațiilor pe baza tratamentului respectiv. Sub rezerva aprobării prealabile din partea autorității competente, instituția poate să revină asupra deciziei inițiale, o singură dată pe parcursul perioadei de tratament temporar. Instituțiile anunță public dacă aplică tratamentul respectiv.

(4) În cazul în care o instituție elimină un quantum al pierderilor nerealizate din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol, aceasta recalculează toate cerințele prevăzute în prezentul regulament și în Directiva 2013/36/UE care sunt calculate utilizând oricare dintre următoarele elemente:

- (a) quantumul creanțelor privind impozitul amânat care este dedus din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază în conformitate cu articolul 36 alineatul (1) litera (c) sau este ponderat la risc în conformitate cu articolul 48 alineatul (4);
- (b) quantumul ajustărilor specifice pentru riscul de credit.

Atunci când recalculează cerința relevantă, instituția nu ține seama de efectele pe care le au asupra acestor elemente dispozițiile privind pierderile de credit așteptate legate de expunerile față de administrații centrale, administrații regionale sau autorități locale menționate la articolul 115 alineatul (2) din prezentul regulament și față de entitățile din sectorul public menționate la articolul 116 alineatul (4) din prezentul regulament, cu excepția activelor financiare care sunt depreciate, astfel cum sunt definite în apendicele A la Anexa referitoare la IFRS 9.

(5) Pe parcursul perioadelor prevăzute la alineatul (2) din prezentul articol, în plus față de publicarea informațiilor solicitate în partea a opta, instituțiile care au decis să aplice tratamentul temporar prevăzut la alineatul (1) din prezentul articol publică quantumurile fondurilor proprii, fondurilor proprii de nivel 1 de bază și fondurilor proprii de nivel 1, rata fondurilor proprii totale, rata fondurilor proprii de nivel 1 de bază, rata fondurilor proprii de nivel 1 și indicatorul efectului de levier pe care l-ar avea dacă nu ar aplica tratamentul respectiv.”

7. Articolul 473a se modifică după cum urmează:

- (a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

- (i) la primul paragraf, teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Prin derogare de la articolul 50, până la finalul perioadelor de tranziție stabilite la alineatele (6) și (6a) din prezentul articol, următoarele instituții pot include în fondurile lor proprii de nivel 1 de bază quantumul calculat în conformitate cu prezentul alineat:”;

- (ii) al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Quantumul menționat la primul paragraf se calculează ca sumă a următoarelor elemente:

- (a) pentru expunerile care sunt supuse ponderării la risc în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 2, quantumul (AB_{SA}) calculat conform următoarelor formule:

$$AB_{SA} = (A_{2,SA} - t_1) \cdot f_1 + (A_{4,SA} - t_2) \cdot f_2 + (A_{SA}^{old} - t_3) \cdot f_1$$

unde:

$A_{2,SA}$ = quantumul calculat în conformitate cu alineatul (2);

$A_{4,SA}$ = quantumul calculat în conformitate cu alineatul (4), pe baza quantumurilor calculate în conformitate cu alineatul (3);

$$A_{SA}^{old} = \max\{P_{1.1.2020}^{SA} - P_{1.1.2018}^{SA}; 0\};$$

$P_{1.1.2020}^{SA}$ =

suma pierderilor de credit așteptate pe 12 luni, determinate în conformitate cu punctul 5.5.5 din Anexa referitoare la IFRS 9, și quantumul ajustărilor pentru pierderile de credit așteptate pe durata de viață, determinate în conformitate cu punctul 5.5.3 din Anexa referitoare la IFRS 9, fără ajustările pentru pierderile de credit așteptate pe durata de viață în cazul activelor financiare care sunt depreciate, astfel cum sunt definite în apendicele A la Anexa referitoare la IFRS 9, la 1 ianuarie 2020;

$P_{1.1.2018}^{SA}$ =	suma pierderilor de credit așteptate pe 12 luni, determinate în conformitate cu punctul 5.5.5 din Anexa referitoare la IFRS 9, și cuantumul ajustărilor pentru pierderile de credit așteptate pe durata de viață, determinate în conformitate cu punctul 5.5.3 din Anexa referitoare la IFRS 9, fără ajustările pentru pierderile de credit așteptate pe durata de viață în cazul activelor financiare care sunt depreciate, astfel cum sunt definite în apendicele A la Anexa referitoare la IFRS 9, la 1 ianuarie 2018 sau la data aplicării inițiale a IFRS 9, luându-se în calcul data cea mai târzie;
f_1 =	factorul aplicabil prevăzut la alineatul (6);
f_2 =	factorul aplicabil prevăzut la alineatul (6a);
t_1 =	creșterea fondurilor proprii de nivel 1 de bază datorată deductibilității fiscale a cuantumului $A_{2,SA}$;
t_2 =	creșterea fondurilor proprii de nivel 1 de bază datorată deductibilității fiscale a cuantumului $A_{4,SA}$;
t_3 =	creșterea fondurilor proprii de nivel 1 de bază datorată deductibilității fiscale a cuantumului A_{SA}^{old} ;

- (b) pentru expunerile care sunt supuse ponderării la risc în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 3, cuantumul (AB_{IRB}) calculat conform următoarei formule:

$$AB_{IRB} = (A_{2,IRB} - t_1) \cdot f_1 + (A_{4,IRB} - t_2) \cdot f_2 + (A_{IRB}^{old} - t_3) \cdot f_1$$

unde:

$A_{2,IRB}$ =	cuantumul calculat în conformitate cu alineatul (2) care este ajustat în conformitate cu alineatul (5) litera (a);
$A_{4,IRB}$ =	cuantumul calculat în conformitate cu alineatul (4), pe baza cuantumurilor calculate în conformitate cu alineatul (3) care sunt ajustate în conformitate cu alineatul (5) literele (b) și (c);

$$A_{IRB}^{old} = \max\{P_{1.1.2020}^{IRB} - P_{1.1.2018}^{IRB}; 0\};$$

$P_{1.1.2020}^{IRB}$ =	suma pierderilor de credit așteptate pe 12 luni, determinate în conformitate cu punctul 5.5.5 din Anexa referitoare la IFRS 9, și cuantumul ajustărilor pentru pierderile de credit așteptate pe durata de viață, determinate în conformitate cu punctul 5.5.3 din Anexa referitoare la IFRS 9, fără ajustările pentru pierderile de credit așteptate pe durata de viață în cazul activelor financiare care sunt depreciate, astfel cum sunt definite în apendicele A la Anexa referitoare la IFRS 9, din care se deduce suma cuantumurilor pierderilor așteptate aferente pentru aceleași expuneri, calculate în conformitate cu articolul 158 alineatele (5), (6) și (10) din prezentul regulament, la 1 ianuarie 2020. În cazul în care din calcul rezultă un număr negativ, instituția stabilește valoarea $P_{1.1.2020}^{IRB}$ ca fiind egală cu zero;
------------------------	---

$P_{1.1.2018}^{IRB}$ =	suma pierderilor de credit așteptate pe 12 luni, determinate în conformitate cu punctul 5.5.5 din Anexa referitoare la IFRS 9, și cuantumul ajustărilor pentru pierderile de credit așteptate pe durata de viață, determinate în conformitate cu punctul 5.5.3 din Anexa referitoare la IFRS 9, fără ajustările pentru pierderile de credit așteptate pe durata de viață în cazul activelor financiare care sunt depreciate, astfel cum sunt definite în apendicele A la Anexa referitoare la IFRS 9, la 1 ianuarie 2018 sau la data aplicării inițiale a IFRS 9, luându-se în calcul data cea mai târzie, din care se deduce suma cuantumurilor pierderilor așteptate aferente pentru aceleași expuneri, calculate în conformitate cu articolul 158 alineatele (5), (6) și (10) din prezentul regulament. În cazul în care din calcul rezultă un număr negativ, instituția stabilește valoarea $P_{1.1.2018}^{IRB}$ ca fiind egală cu zero;
f_1 =	factorul aplicabil prevăzut la alineatul (6);
f_2 =	factorul aplicabil prevăzut la alineatul (6a);
t_1 =	creșterea fondurilor proprii de nivel 1 de bază datorată deductibilității fiscale a cuantumului $A_{2,IRB}$;

- $t_2 =$ creșterea fondurilor proprii de nivel 1 de bază datorată deductibilității fiscale a cuantumului $A_{4,IRB}$;
- $t_3 =$ creșterea fondurilor proprii de nivel 1 de bază datorată deductibilității fiscale a cuantumului A_{IRB}^{old} ;

(b) la alineatul (3), literele (a) și (b) se înlocuiesc cu următorul text:

- „(a) suma pierderilor de credit așteptate pe 12 luni, determinate în conformitate cu punctul 5.5.5 din Anexa referitoare la IFRS 9, și cuantumul ajustărilor pentru pierderile de credit așteptate pe durata de viață, determinate în conformitate cu punctul 5.5.3 din Anexa referitoare la IFRS 9, fără ajustările pentru pierderile de credit așteptate pe durata de viață în cazul activelor financiare care sunt depreciate, astfel cum sunt definite în apendicele A la Anexa referitoare la IFRS 9, la data raportării și, în cazurile în care se aplică articolul 468 din prezentul regulament, fără pierderile de credit așteptate determinate pentru expuneri evaluate la valoarea justă prin alte elemente ale rezultatului global în conformitate cu punctul 4.1.2 A din Anexa referitoare la IFRS 9;
- (b) suma pierderilor de credit așteptate pe 12 luni, determinate în conformitate cu punctul 5.5.5 din Anexa referitoare la IFRS 9, și cuantumul ajustărilor pentru pierderile de credit așteptate pe durata de viață, determinate în conformitate cu punctul 5.5.3 din Anexa referitoare la IFRS 9, fără ajustările pentru pierderile de credit așteptate pe durata de viață în cazul activelor financiare care sunt depreciate, astfel cum sunt definite în apendicele A la Anexa referitoare la IFRS 9 și, în cazurile în care se aplică articolul 468 din prezentul regulament, fără pierderile de credit așteptate determinate pentru expuneri evaluate la valoarea justă prin alte elemente ale rezultatului global în conformitate cu punctul 4.1.2 A din Anexa referitoare la IFRS 9, la 1 ianuarie 2020 sau la data aplicării inițiale a IFRS 9, luându-se în calcul data cea mai târzie.”;

(c) la alineatul (5), literele (b) și (c) se înlocuiesc cu următorul text:

- „(b) instituțiile înlocuiesc cuantumul calculat în conformitate cu alineatul (3) litera (a) din prezentul articol cu suma pierderilor de credit așteptate pe 12 luni, determinate în conformitate cu punctul 5.5.5 din Anexa referitoare la IFRS 9, și cuantumul ajustărilor pentru pierderile de credit așteptate pe durata de viață, determinate în conformitate cu punctul 5.5.3 din Anexa referitoare la IFRS 9, fără ajustările pentru pierderile de credit așteptate pe durata de viață în cazul activelor financiare care sunt depreciate, astfel cum sunt definite în apendicele A la Anexa referitoare la IFRS 9 și, în cazurile în care se aplică articolul 468 din prezentul regulament, fără pierderile de credit așteptate determinate pentru expuneri evaluate la valoarea justă prin alte elemente ale rezultatului global, în conformitate cu punctul 4.1.2 A din Anexa referitoare la IFRS 9, din care se deduce suma cuantumurilor pierderilor așteptate aferente pentru aceleași expuneri, calculate în conformitate cu articolul 158 alineatele (5), (6) și (10) din prezentul regulament la data raportării. În cazul în care din calcul rezultă un număr negativ, instituția stabilește valoarea cuantumului menționat la alineatul (3) litera (a) din prezentul articol ca fiind egală cu zero;
- (c) instituțiile înlocuiesc cuantumul calculat în conformitate cu alineatul (3) litera (b) din prezentul articol cu suma pierderilor de credit așteptate pe 12 luni, determinate în conformitate cu punctul 5.5.5 din Anexa referitoare la IFRS 9, și cuantumul ajustărilor pentru pierderile de credit așteptate pe durata de viață, determinate în conformitate cu punctul 5.5.3 din Anexa referitoare la IFRS 9, fără ajustările pentru pierderile de credit așteptate pe durata de viață în cazul activelor financiare care sunt depreciate, astfel cum sunt definite în apendicele A la Anexa referitoare la IFRS 9 și, în cazurile în care se aplică articolul 468 din prezentul regulament, fără pierderile de credit așteptate determinate pentru expuneri evaluate la valoarea justă prin alte elemente ale rezultatului global, în conformitate cu punctul 4.1.2 A din Anexa referitoare la IFRS 9, la 1 ianuarie 2020 sau la data aplicării inițiale a IFRS 9, luându-se în calcul data cea mai târzie, din care se deduce suma cuantumurilor pierderilor așteptate aferente pentru aceleași expuneri, calculate în conformitate cu articolul 158 alineatele (5), (6) și (10) din prezentul regulament, la 1 ianuarie 2020 sau la data aplicării inițiale a IFRS 9, luându-se în calcul data cea mai târzie. În cazul în care din calcul rezultă un număr negativ, instituția stabilește valoarea cuantumului menționat la alineatul (3) litera (b) din prezentul articol ca fiind egală cu zero.”;

(d) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Instituțiile aplică următorii factori f_1 pentru a calcula cuantumul AB_{SA} și AB_{IRB} menționate la alineatul (1) al doilea paragraf literele (a) și, respectiv, (b):

(a) 0,7 în perioada 1 ianuarie 2020-31 decembrie 2020;

(b) 0,5 în perioada 1 ianuarie 2021-31 decembrie 2021;

(c) 0,25 în perioada 1 ianuarie 2022-31 decembrie 2022;

(d) 0 în perioada 1 ianuarie 2023-31 decembrie 2024.

Instituțiile al căror exercițiu financiar începe după 1 ianuarie 2020, dar înainte de 1 ianuarie 2021, ajustează datele de la primul paragraf literele (a)-(d) pentru a corespunde exercițiului lor financiar, raportează datele ajustate autorității lor competente și le fac publice.

Instituțiile care încep să aplice standarde de contabilitate, astfel cum se menționează la alineatul (1), la 1 ianuarie 2021 sau după această dată, aplică factorii relevanți în conformitate cu primul paragraf literele (b)-(d), începând cu factorul care corespunde anului primei aplicări a standardelor de contabilitate respective.”;

(e) se introduce următorul alineat:

„(6a) Instituțiile aplică următorii factori f_2 pentru a calcula cuantumurile AB_{SA} și AB_{IRB} menționate la alineatul (1) al doilea paragraf literele (a) și, respectiv, (b):

(a) 1 în perioada 1 ianuarie 2020-31 decembrie 2020;

(b) 1 în perioada 1 ianuarie 2021-31 decembrie 2021;

(c) 0,75 în perioada 1 ianuarie 2022-31 decembrie 2022;

(d) 0,5 în perioada 1 ianuarie 2023-31 decembrie 2023;

(e) 0,25 în perioada 1 ianuarie 2024-31 decembrie 2024.

Instituțiile al căror exercițiu financiar începe după 1 ianuarie 2020, dar înainte de 1 ianuarie 2021, ajustează datele de la primul paragraf literele (a)-(e) pentru a corespunde exercițiului lor financiar, raportează datele ajustate autorității lor competente și le fac publice.

Instituțiile care încep să aplice standarde de contabilitate, astfel cum se menționează la alineatul (1), la 1 ianuarie 2021 sau după această dată, aplică factorii relevanți în conformitate cu primul paragraf literele (b)-(e), începând cu factorul care corespunde anului primei aplicări a standardelor de contabilitate respective.”;

(f) se introduce următorul alineat:

„(7a) Prin derogare de la alineatul (7) litera (b) din prezentul articol, atunci când recalculează cerințele prevăzute în prezentul regulament și în Directiva 2013/36/UE, instituțiile pot atribui o pondere de risc de 100 % cuantumului AB_{SA} menționat la alineatul (1) al doilea paragraf litera (a) din prezentul articol. În scopul calculării indicatorului de măsurare a expunerii totale menționat la articolul 429 alineatul (4) din prezentul regulament, instituțiile adaugă la indicatorul de măsurare a expunerii totale cuantumurile AB_{SA} și AB_{IRB} menționate la alineatul (1) al doilea paragraf literele (a) și (b) din prezentul articol.

Instituțiile pot alege doar o singură dată dacă să utilizeze calculul prevăzut la alineatul (7) litera (b) sau calculul prevăzut la prezentul alineat primul paragraf. Instituțiile fac publică decizia lor.”;

(g) alineatul (8) se înlocuiește cu următorul text:

„(8) În perioadele prevăzute la alineatele (6) și (6a) din prezentul articol, în plus față de publicarea informațiilor solicitate în partea a opta, instituțiile care au decis să aplice măsurile tranzitorii prevăzute în prezentul articol raportează autorităților competente și publică cuantumurile fondurilor proprii, fondurilor proprii de nivel 1 de bază și fondurilor proprii de nivel 1, rata fondurilor proprii de nivel 1 de bază, rata fondurilor proprii de nivel 1, rata fondurilor proprii totale și indicatorul efectului de levier pe care le-ar avea dacă nu ar aplica prezentul articol.”;

(h) alineatul (9) se modifică după cum urmează:

(i) primul și al doilea paragraf se înlocuiesc cu următorul text:

„(9) O instituție decide dacă să aplice măsurile tranzitorii prevăzute în prezentul articol pe parcursul perioadei de tranziție și informează autoritatea competentă cu privire la decizia sa până la 1 februarie 2018. În cazul în care a primit aprobarea prealabilă din partea autorității competente, instituția poate să revină asupra deciziei sale pe parcursul perioadei de tranziție. Instituțiile fac publică orice decizie adoptată în conformitate cu prezentul paragraf.

O instituție care a decis să aplice măsurile tranzitorii prevăzute în prezentul articol, poate decide să nu aplice alineatul (4), caz în care informează autoritatea competentă cu privire la decizia sa până la 1 februarie 2018. În acest caz, instituția stabilește că $A_{4,SA}$, $A_{4,IRB}$, A_{SA}^{old} , A_{IRB}^{old} , t_2 și t_3 menționate la alineatul (1) sunt egale cu zero. În cazul în care a primit aprobarea prealabilă din partea autorității competente, instituția poate să revină asupra deciziei sale pe parcursul perioadei de tranziție. Instituțiile fac publică orice decizie adoptată în conformitate cu prezentul paragraf.”;

(ii) se adaugă următoarele paragrafe:

„O instituție care a decis să aplice măsurile tranzitorii prevăzute la prezentul articol poate decide să nu aplice alineatul (2), caz în care informează fără întârziere autoritatea competentă cu privire la decizia sa. În acest caz, instituția stabilește că $A_{2,SA}$, $A_{2,IRB}$ și t_1 menționate la alineatul (1) sunt egale cu zero. În cazul în care a primit aprobarea prealabilă din partea autorității competente, instituția poate să revină asupra deciziei sale pe parcursul perioadei de tranziție.

Autoritățile competente informează ABE cel puțin anual cu privire la aplicarea prezentului articol de către instituțiile aflate sub supravegherea lor.”

8. La articolul 495, alineatul (2) se elimină.

9. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 500a

Tratamentul temporar al datoriei publice emise în moneda unui alt stat membru

(1) Prin derogare de la articolul 114 alineatul (2), până la 31 decembrie 2024, pentru expunerile față de administrațiile centrale și băncile centrale ale statelor membre, în cazul în care expunerile respective sunt denumite și finanțate în moneda națională a unui alt stat membru, se aplică următoarele:

- (a) până la 31 decembrie 2022, ponderea de risc aplicată valorilor expunerilor este de 0 % din ponderea de risc atribuită expunerilor respective în conformitate cu articolul 114 alineatul (2);
- (b) în 2023, ponderea de risc aplicată valorilor expunerilor este de 20 % din ponderea de risc atribuită expunerilor respective în conformitate cu articolul 114 alineatul (2);
- (c) în 2024, ponderea de risc aplicată valorilor expunerilor este de 50 % din ponderea de risc atribuită expunerilor respective în conformitate cu articolul 114 alineatul (2).

(2) Prin derogare de la articolul 395 alineatul (1) și de la articolul 493 alineatul (4), autoritățile competente pot permite instituțiilor să înregistreze expunerile menționate la alineatul (1) din prezentul articol, până la următoarele limite:

- (a) 100 % din fondurile proprii de nivel 1 ale instituției până la 31 decembrie 2023;
- (b) 75 % din fondurile proprii de nivel 1 ale instituției de la 1 ianuarie până la 31 decembrie 2024;
- (c) 50 % din fondurile proprii de nivel 1 ale instituției de la 1 ianuarie până la 31 decembrie 2025.

Limitele menționate la literele (a), (b) și (c) de la primul paragraf din prezentul alineat se aplică valorilor expunerilor după luarea în considerare a efectului diminuării riscului de credit în conformitate cu articolele 399-403.

(3) Prin derogare de la articolul 150 alineatul (1) litera (d) punctul (ii), după primirea aprobării prealabile din partea autorităților competente și sub rezerva condițiilor prevăzute la articolul 150, instituțiile pot aplica, de asemenea, abordarea standardizată expunerilor față de administrațiile centrale și băncile centrale, în cazul în care expunerile respective au primit o pondere de risc de 0 % în temeiul alineatului (1) din prezentul articol.

Articolul 500b

Excluderea temporară a anumitor expuneri față de băncile centrale din indicatorul de măsurare a expunerii totale, având în vedere pandemia de COVID-19

(1) Prin derogare de la articolul 429 alineatul (4), până la 27 iunie 2021, o instituție poate exclude din indicatorul de măsurare a expunerii totale următoarele expuneri față de banca centrală a instituției, sub rezerva condițiilor prevăzute la alineatele (2) și (3) din prezentul articol:

- (a) monede și bancnote care constituie moneda legală în jurisdicția băncii centrale;
- (b) active care reprezintă creanțe față de banca centrală, inclusiv rezerve deținute la banca centrală.

Cuantumul exclus de instituție nu depășește cuantumul mediei zilnice a expunerilor enumerate la primul paragraf literele (a) și (b) pentru cea mai recentă perioadă întreagă de aplicare a rezervelor minime obligatorii a băncii centrale a instituției.

(2) O instituție poate exclude expunerile enumerate la alineatul (1) atunci când autoritatea competentă a instituției a stabilit, după consultarea băncii centrale relevante, și a declarat public că există circumstanțe excepționale care justifică excluderea acestora pentru a facilita punerea în aplicare a politicilor monetare.

Expunerile care urmează să fie excluse în temeiul alineatului (1) îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

- (a) sunt exprimate în aceeași monedă ca depozitele atrase de instituție;
- (b) scadența lor medie nu depășește în mod semnificativ scadența medie a depozitelor atrase de instituție.

O instituție care exclude expunerile față de banca sa centrală din indicatorul de măsurare a expunerii totale în conformitate cu alineatul (1) publică, de asemenea, indicatorul efectului de levier pe care l-ar avea dacă nu ar exclude expunerile respective.

Articolul 500c

Excluderea depășirilor din calculul factorului complementar pe baza rezultatelor testării ex post, având în vedere pandemia de COVID-19

Prin derogare de la articolul 366 alineatul (3), în circumstanțe excepționale și în cazuri individuale, autoritățile competente pot permite instituțiilor să excludă depășirile evidențiate de testarea ex post efectuată de instituție asupra modificărilor ipotetice sau efective din calculul factorului complementar prevăzut la articolul 366 alineatul (3), cu condiția ca depășirile respective să nu rezulte din deficiențe ale modelului intern și să fi avut loc între 1 ianuarie 2020 și 31 decembrie 2021.

Articolul 500d

Calculul temporar al valorii expunerii achizițiilor și vânzărilor standard care urmează a fi decontate, având în vedere pandemia de COVID-19

(1) Prin derogare de la articolul 429 alineatul (4), până la 27 iunie 2021, instituțiile pot calcula valoarea expunerii pentru achizițiile și vânzările standard care urmează a fi decontate în conformitate cu alineatele (2), (3) și (4) din prezentul articol.

(2) Instituțiile tratează drept active sumele în numerar aferente vânzărilor standard și titlurile de valoare aferente achizițiilor standard care rămân în bilanțul contabil până la data decontării, în conformitate cu articolul 429 alineatul (4) litera (a).

(3) Instituțiile care, în conformitate cu cadrul contabil aplicabil, aplică principiul contabilizării la data tranzacționării pentru achizițiile și vânzările standard care urmează a fi decontate, reiau orice compensare, permisă în conformitate cu acest cadru contabil, între sumele de încasat în numerar pentru vânzările standard care urmează a fi decontate și sumele de plătit în numerar pentru achizițiile standard care urmează a fi decontate. După ce au reluat compensarea contabilă, instituțiile pot efectua compensări între sumele de încasat în numerar și sumele de plătit în numerar în cazul căruia atât vânzările standard, cât și achizițiile standard aferente sunt decontate pe baza principiului «livrare contra plată».

(4) Instituțiile care, în conformitate cu cadrul contabil aplicabil, aplică principiul contabilizării la data decontării pentru achizițiile și vânzările standard care urmează a fi decontate includ în indicatorul de măsurare a expunerii totale valoarea nominală totală a angajamentelor de plată legate de achizițiile standard.

Instituțiile pot compensa valoarea nominală totală a angajamentelor de plată legate de achizițiile standard cu valoarea nominală totală a sumelor de încasat în numerar legate de vânzările standard care urmează a fi decontate numai dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- (a) atât achizițiile standard, cât și vânzările standard sunt decontate pe baza principiului «livrare contra plată»;
- (b) activele financiare cumpărate și vândute care sunt asociate cu sumele de plătit și sumele de încasat în numerar sunt evaluate la valoarea justă prin profit sau pierdere și incluse în portofoliul de tranzacționare al instituției.

(5) În sensul prezentului articol, «achiziție sau vânzare standard» înseamnă o achiziție sau o vânzare a unui titlu de valoare în temeiul unui contract ale cărui clauze impun livrarea titlului de valoare în perioada stabilită în general prin lege sau prin convenții pe piața în cauză.”

10. Se introduce următorul articol:

„Articolul 518b

Raportarea privind depășirile și competențele de supraveghere pentru limitarea distribuțiilor

Până la 31 decembrie 2021, Comisia raportează Parlamentului European și Consiliului dacă anumite circumstanțe excepționale care declanșează perturbări economice grave în buna funcționare și integritatea piețelor financiare justifică următoarele:

- (a) în astfel de perioade, permisiunea ca autoritățile competente să excludă din modelele interne de risc de piață ale instituțiilor depășirile care nu rezultă din deficiențe ale acestor modele;
- (b) în astfel de perioade, conferirea de competențe coercitive suplimentare autorităților competente pentru a impune restricții asupra distribuțiilor.

Comisia are în vedere măsuri suplimentare, dacă este cazul.”

Articolul 2

Modificarea Regulamentului (UE) 2019/876

Articolul 3 din Regulamentul (UE) 2019/876 se modifică după cum urmează:

1. se introduce următorul alineat:

„(3a) Următoarele puncte de la articolul (1) din prezentul regulament se aplică de la 27 iunie 2020:

- (a) punctul 59, în ceea ce privește dispozițiile privind tratamentul anumitor împrumuturi acordate de instituțiile de credit pensionarilor sau salariaților, prevăzute la articolul 123 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
- (b) punctul 133, în ceea ce privește dispozițiile privind ajustarea expunerilor ponderate la risc și care nu se află în stare de nerambursare față de IMM-uri, prevăzute la articolul 501 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
- (c) punctul 134, în ceea ce privește dispozițiile privind ajustarea cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de credit pentru expunerile față de entități care operează sau finanțează structuri fizice sau facilități, sisteme și rețele care oferă sau sprijină servicii publice esențiale, prevăzute la articolul 501a din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.”

2. Alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Punctul 46 litera (b) de la articolul 1 din prezentul regulament, în ceea ce privește noua cerință referitoare la fondurile proprii pentru G-SII, prevăzută la articolul 92 alineatul (1a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, se aplică de la 1 ianuarie 2023.”

3. Alineatul (7) se înlocuiește cu următorul text:

„(7) Punctul 18 de la articolul 1 din prezentul regulament, în ceea ce privește articolul 36 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, referitoare la dispozițiile privind exceptarea de la deduceri a programelor informatice evaluate în mod prudent, se aplică de la data intrării în vigoare a standardelor tehnice de reglementare menționate la articolul 36 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.”

Articolul 3

Intrare în vigoare și aplicare

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 27 iunie 2020.

În pofida paragrafului al doilea de la prezentul articol, articolul 1 punctul 4 se aplică de la 28 iunie 2021.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 24 iunie 2020.

Pentru Parlamentul European
Președintele
D. M. SASSOLI

Pentru Consiliu
Președintele
N. BRNJAC
